

[Poul Møller.]

pensionsordninger med deres virksomheder, og det var ikke så helt få, der henvendte sig til udvalget; det drejede sig om et ikke lille udsnit af funktionærstanden, som her ville blive beskattet på en måde, de ikke havde kunnet regne med, da de indgik i disse pensionsordninger.

Netop med disse forsikringsordninger er det meget vanskeligt at lave noget om, når man først er gået ind på dem, og når man først er i gang med præmiebetalingen. Vi har derfor valgt at arbejde for at få lovforslaget ændret for at prøve på at hjælpe de mennesker, der ellers ville komme i vanskeligheder, og vi er tilfredse med det resultat, der er opnået. Det kunne ikke være mere fuldstændigt, end at alle de, der hidtil har tegnet kapitalpensionsforsikring, fritages for en del af den afgift, der her bliver foreslået og gennemført. Det kneb, men det lykkedes til sidst, og jeg har såmænd ikke noget imod, at det ærede medlem hr. Hans Knudsen siger, at han ikke principielt kan anerkende, at man ikke kan give love tilbagevirkende kraft, når det er skattelove, det drejer sig om. Det er et principielt synspunkt, vi altid kan diskutere, og jeg tror, det vil blive hængende i luften til fremtidig diskussion. Det afgørende er imidlertid, at vi i praksis er blevet enige om at respektere de indgåede aftaler.

Vi er tilfredse med, at der gives fritagelse for betaling af afgiften, såfremt kapitalbeløbet inden for et vist tidsrum anvendes til køb af livrente eller overføres til anden pensionsforsikring, hvilket vil være aktuelt for dem, der flytter fra den ene virksomhed til den anden.

Jeg vil gerne i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag sige, at vi har modtaget en række henvendelser fra pensionsforsikrede funktionærer vedrørende disses stilling nu, da kapitalpensionsreglerne bliver fastlagt.

Vi har drøftet spørgsmålet i udvalget med den højtærede finansminister, og jeg vil bede ham bekræfte her i dag, at han i sommerens løb vil foranledige iværksat en saglig og uvildig gennemgang af de forskellige vilkår med hensyn til beskatning og med hensyn til folkepensionen, der findes for de forskellige opsparingsordninger, herunder både almindelig pensionsforsikring med lø-

bende udbetaling og kapitalpensionsforsikring. Jeg tillægger det stor betydning, at vi får kortlagt dette problem, så vi ved, hvordan det forholder sig med den indre harmoni mellem disse forsikringsformer.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om det nye afsnit II i lovforslaget vedrørende kapitalbindingskonti. Det kan naturligvis være tvivlsomt, om den valgte fremgangsmåde skal danne skole; i hvert fald bør det næppe danne skole, at man ved tredje behandling kommer med så omfattende ændringsforslag, som de her foreliggende, men det har været nødvendigt at blive enig om, hvordan folketinget skulle stille sig over for de forskellige opsparingsformer i fremtiden. Og da vi nu er blevet enige om den måde, dette lovforslag skal behandles på, håber vi, at de konstitutionelle eller forfatningsmæssige betænkeligheder, man kunne have over for denne form for arbejde, vil falde bort derved, at lovforslaget først kommer til endelig afstemning om nogle dage, således at det efter ændringsforslagenes vedtagelse kan komme til at ligge lidt.

Vi beklager for så vidt, at den gældende lovgivning om præmiering af opsparing har måttet opgives. Vi havde gerne set, at man havde kunnet bevare i hvert fald noget af det, der her er indarbejdet, ved siden af udbygningen af kapitalbindingskonti, men det er bekendt, at der ikke har kunnet opnås politisk enighed herom, og at et parti i regeringen ikke kan og ikke vil stemme for denne lovgivnings fortsættelse. Dette parti, retsforbundet, kan endda heller ikke stemme for den lille forlængelse for indeværende år, forinden opsparingspræmieringen afsluttes.

Jeg kan egentlig ikke rigtig forstå logikken i partiets synspunkt; jeg kan ikke forstå, at partiet, der dog i tidens løb har affundet sig med mange ting, ikke kan finde sig med at stemme for en forlængelse på et år af opsparingspræmieringen, men derimod med glæde kan stemme for en præmiering ved indsættelse på kapitalbindingskonto. I virkeligheden er det det samme, der sker, at man præmierer mennesker, der bruger penge til et ganske specielt formål, nemlig til binding ved opsparing; men det må blive partiets egen hovedpine at finde ud af de indre vanskeligheder eller logiske mangler ved standpunktet.

Vi betragter det, der nu foreslås, som i